

Ståplats Nybroviken för musiken?

De subtila musikformerna har få rum i Sverige. De rum som ger en direkt återkoppling till musiker och publik och skapar utrymme för såväl upplevelser som musikalisk utveckling. I våra dagar byggs fräsiga konserthus med klangrum som teoretiskt och digitalt kan anpassas till alla möjliga musikformer. Men de flesta är ense om att de traditionella byggteknikerna fortfarande bär på hemligheter och kunskaper som skapar oslagbara musikmiljöer.

Det anrika konserthuset med den fantastiska akustiken, Nybrokajen 11, tycks obevekligt gå mot en tyst framtid. Huset har en fullständigt unik akustik för musik i de mindre och mellanstora formaten. Under åren har också det fria musiklivet i länet och landet – förutom akustiken - kunnat gynnas av biljettintäkter på ett antal miljoner kronor årligen från verksamheterna i huset. Utredningen om den nationella musikplattformen, som skulle ta hand om kvarlevorna efter Rikskonserter, menade att ett rundabordssamtal mellan olika möjliga finansiärer borde komma till stånd på kulturdepartementets initiativ. Det är nu juni, och ingenting har hänt. I januari upphör verksamheten på N11. Det är också valår, och snart går beslutsföra politiker in i Almedvalan för att kanske – eller kanske inte - komma tillbaka efter valet. Under tiden vill Fastighetsverket veta vem som ska kliva fram som ny huvudman för verksamheten vid kajen. De måste snart börja leta efter kommersiella alternativ – kanske en friskola, eller en ordensloge, eller varför inte ett kasino? Samtidigt befinner sig de enda intressenterna på musikområdet, Stockholms Läns Blåarsymfoniker, Länsmusiken i Stockholm och Kungliga Musikaliska Akademien, i ett moment 22.

Förhandlingspositionen mellan stat, stad och landsting är på förhand låst. Detta för att staten tycks förvänta sig att region och stad ska ta ansvar för något som hittills varit ett statligt ansvar. Naturlagarna som styr de politiska positionerna i sådana är fall stipulerar en lång och seg förhandling. Politiken riskerar därmed framtiden och utvecklingsmöjligheterna för Nybrokajen 11.

Det finns ännu åtskilligt att göra för att synliggöra och profilera huset. Och detta uppdrag är Blåarsymfonikerna villiga att axla. Men inget kan hända med mindre än att stat och/eller stad och landsting skjuter till de medel som saknas för driften. Ingen aktör har i dag mandat att skriva kontrakt för verksamheter vid Nybrokajen 11 – kundstocken krymper medan detta skrivs, och möjligheterna att få snurr på verksamheten 2011 minskar för varje dag. Och det är inte bara det professionella fria musiklivets möjlighet till utkomst och exponering som hotas. Också Kungliga Musikaliska Akademiens verksamhet i huset är hotad. Akademien har bl.a. använt huset för sitt arbete med att kvalitetssäkra återväxten på musikområdet, med stipendieprover och konserter.

Bristen på elegans som vidlåder den politiska hanteringen av frågan är anmärkningsvärd. Det stora hål i musiklivet som en nedsläckning av N11 skulle innebära, såväl regionalt som nationellt, borde inte varit någon överraskning för politiken då man först började fundera på att lägga ner Rikskonserter. Men nu står konserthuset och vippar på kajkanten. De 4,5 miljoner som man nu skjuter till för att täcka upp för hålen som uppstår vid nedläggningen av Rikskonserter räcker inte för att driva N11 under 2011. Men en bit på väg. Risken är dock överhängande för att man istället väljer att stycka upp dessa pengar i en politiskt korrekt viktning utifrån geografiska perspektiv. I det perspektivet har Stockholm ännu inte kvalat in som en fullvärdig part, detta trots att det regionala musiklivet i detta län har lägst offentlig

finansiering i landet. Här finns merparten av musikerna och komponisterna. Och en stor publik. Men ingen subventionskraft.

Vi kräver därför att Statens Kulturråd nu skyndsamt beslutar om att stödja Blåsarsymfonikernas utvecklingsplaner för huset – planer som också syftar till att i ännu högre grad göra huset till det fria musiklivets institution. I annat fall – och det snart – kommer musiken att tystna på kajen. Men kanske finns därute någon miljardär som brinner för musiken? Då politikens maskineri uppenbarligen inte är avpassat för att hantera de värden och den potential som N11 representerar, kanske den privata sektorn kan komma till undsättning? Klockan tickar...

Fredrik Österling, VD Stockholms Läns Blåsarsymfoniker, chef Länsmusiken i Stockholm
Kjell Ingebretsen, preses Kungliga Musikaliska Akademien (KMA)

Thomas Jennefelt, tonsättare, vice preses KMA

Anna Lindal, violinist, vice preses KMA

Åke Holmquist, ständigt sekreterare KMA

Eric Ericson

Barbara Hendricks

Martin Fröst

Dan Laurin, professor

Georg Wadenius

Karin Rehnqvist, tonsättare

Catharina Backman, tonsättare

Cecilia Zilliacus, violinist

Ida Falk Winland, sångerska

Anders Paulsson, musiker

Hans Ek, dirigent

Maria Eklund, dirigent

Stina Westerberg, VD Svensk Musik AB

Rolf Martinsson, tonsättare, Malmö

Peter Pontvik, Stockholm Early Music Festival

Bo Olsson, ordf. i Federationen Svenska Musiker, förb.ordf Symf.

Jan Granvik, ordförande Svenska Musikerförbundet

Jaan Seim, ordförande Eric Ericsons Kammarkör

George Kentros, ordförande föreningen Musikcentrum

Sören Tranberg, tidskriften Opera

Ulf Bergström, EU-expert

Thore Brinkmann, producent BIS

Hans Kipfer, producent BIS

Helena Friberg, agent

Bengt Ollén

Ing-Marie A. Litsgård, orkesteradministratör Dalarna